

رویاهای اینشتین

قلمر و جادویی متأفیزیک ...

تسخیر کننده، محصور کننده و حیرت آور

آن لایتمان

مترجم: محمد جواد شجاعی

النشر والتوزيع نيك فرجام

لایتمن، آلن، ۱۹۴۸ - م	عنوان	سرشناسه
رویاهای اینشتین: قلمرو جادویی متافیزیک... تفسیر کننده، محصور کننده و حیرت‌آور / آلن لایتمن؛ مترجم: محمدجواد شجاعی	عنوان و نام بدیدآور	
تهران: نیک فرجام، ۱۳۹۹	مشخصات نشر	
۱۲۰ ص	مشخصات ظاهری	
۹۷۸-۶۲۲-۲۵۸-۱۱۳-۸	شابک	
	فیبا	وضعیت فهرستنويسي
عنوان اصلی: Einstein's dreams, c1993	پادداشت	
اینشتین، البرت، ۱۸۷۹ - ۱۹۵۵ - داستان	موضوع	
داستان‌های امریکایی - قرن ۲۰، فیزیکدان - داستان، خواب دیدن - داستان، زمان - داستان	موضوع	
شجاعی، محمدجواد، ۱۳۷۴ - مترجم	شناسه افزوده	
PS ۲۵۶۸	ردیبلندی کنگره	
۸۱۳/۵۴	ردیبلندی دیوبی	
۷۵۶۳۳۷۹	شاره کتابشناسی	

نشرات نیک فرجام

مرکز پخش: میدان انقلاب، خیابان
دانشگاه، کوچه رستمی، پلاک ۶
تلفن: ۶۶۴۹۵۸۸۷
۶۶۹۷۲۸۱۷
۶۶۹۵۲۳۱۵

- ◆ رویاهای اینشتین
- ◆ آلن لایتمن
- ◆ ترجمه‌ی محمدجواد شجاعی
- ◆ ناشر: انتشارات نیک فرجام
- ◆ نوبت چاپ: اول ۱۴۰۰
- ◆ تیراز: ۱۰۰۰ نسخه
- ◆ شابک: ۸ - ۱۱۳ - ۲۵۸ - ۶۲۲ - ۹۷۸
- ◆ قیمت: ۵۸۰۰۰ تومان

پیشگفتار

در دوردست، ساعت یک برج شش ضربه زد و سپس ساکت شد. مرد جوان بر روی صندلی کنار میزش افتاده بود. او پس از یک انقلاب درونی دیگر، در سپیدهدم به دفتر کار آمده بود. موهایش شانه نشده بودند و شلوارش برای اندام او گشاد بود. حدود بیست و رقه مچاله شده در دست داشت. تئوری جدید او از زمان بر روی آن‌ها نوشته شده بود. همان روز بالدار آن‌ها را به ژورنال فیزیک آلمانی پست می‌کرد.

صداهای گنگ و نامفهوم از هیاهوی شهر از پنجه به داخل اتاق می‌خزیدند. صدای ظریف برخورد بطريقی‌های شیر بر روی پله سنگی، صدای جیرجیر باز شدن میله‌های سایبان کرباسی یک فروشگاه در بازار آنسوی خیابان، حرکت آرام گاری سبزی فروشی بر روی سنتگفرش خیابان، گفتگوی آرام یک زن و مرد در آپارتمانشان که در همان نزدیکی بود.

تحت نور کمرنگ خورشید که به داخل می‌تابید، سایه میزهای کار همچون حیوانات بزرگِ خفته بر روی دیوار تشکیل شده بود. به غیر میز کار این مرد جوان که همیشه پر از کتاب‌های نیمه‌باز و کاغذ و دفتر بود، سایر دوازده میز کار همگی تمیز و مرتب بودند و استناد و پرونده‌های مربوط به روز قبل با دقیقیت شده بودند. هر یک از کارکنان که قرار بود تا دو ساعت دیگر پشت این میزها بشینند، دقیقاً می‌دانستند از کجا باید شروع به کار کنند؛ اما در حال حاضر و

تحت نور کمرنگ سپیدهدم، پروندها نامرئی بودند و فقط ساعت روی دیوار و چهارپایه منشی که کنار در بود خودنمایی می‌کردند. درواقع، فقط سایه‌های میزهای کار بر روی دیوار و قامت قوزکرده مرد جوان قابل مشاهده بود.

ساعت روی دیوار شش و ده دقیقه صبح را نشان داد. باگذشت دقایق، اشیاء بیشتری مشهود می‌شدند. یک سطل آشغال برنجی در اینجا و یک تقویم دیواری در آنجا ... یک عکس خانوادگی، یک جعبه گیره کاغذ، یک جوهردان و یک خودکار اینجا و یک ماشین تحریر، یک کت که بر روی پشتی صندلی قرار داده بودند در آنجا نمایان شدند. بالاخره قفسه‌های بزرگ کتاب نیز از تاریکی شب که دیوارهای اتاق را پوشانده بود، خارج شدند. در این قفسه‌ها، دفاتر ثبت اختراعات قرار داشتند. یکی از آن‌ها مربوط به یک وسیله جدید حفاری با دندانه‌های منحنی بود تا هنگام کار کمترین اصطکاک را ایجاد کند. در یکی دیگر از این دفاتر یک ترانسفورماتور برقی را ثبت کرده بودند که می‌توانست جریان خروجی برق را همیشه ثابت نگه دارد حتی در حالی که ولتاژ جریان ورودی متغیر باشد. در پرونده دیگر، جوئیت مربوط به یک ماشین تایپ شرح داده شده بود که شتاب حرکت میله‌های چاچی حروف در آن کم بود تا صدای کمتری ایجاد کند. این اتاق پر از ایده‌های عملی بود.

در چشم‌انداز بیرون از پنجره، کوههای آلپ تحت نور خورشید می‌درخشیدند. اوخر ماه زوئن بود. یک قایقران کرجی کوچک خود را به حرکت درآورده بود، فقط کافی بود کرجی را به دست امواج رودخانه بسپارد تا از خیابان آرسه به خیابان گربن ببرود و سیب‌ها و توت‌های تابستانی را به مشتریان خود تحويل دهد. یک نانوا وارد فروشگاه خود در بازار شد، اجاق زغالی را روشن کرد و سپس مخلوط کردن آرد و مخمر را شروع کرد. دو عاشق بر روی پل نیدگ قدم می‌زدند و با دیدگاه پر فروغ به رودخانه‌ای که از زیر پل عبور می‌کرد، خیره شده بودند. مردی بر روی بالکن خانه‌اش ایستاده بود و آسمان را که اکنون رنگ صورتی داشت نظاره می‌کرد. خانمی که واضح بود از بی‌خوابی رنج می‌برد

به‌آرامی در خیابان قدم می‌زد، در آن تاریکی چشمانش را بر روی پوسترهای متصرکز می‌گردید تا عبارات روی آن‌ها را بخواند.

در دفتر کار بلند و باریک خیابان اشپیکرگاسه، ایده‌های عملی فراوانی بر روی هم انباشته شده بودند. کارمند جوان اداره ثبت اختراقات همچنان بر روی صندلی خود افتاده بود و سرش را روی میز گذاشته بود. طی ماه‌های گذشته ... تقریباً از اواسط ماه اوریل ... او رؤیاهای گوناگون در خصوص زمان داشت. این رؤیاهای مانع از ادامه تحقیقات در موضوعات دیگر بودند بنابراین بهشت او را خسته کرده بودند. گاهی اوقات او نه می‌توانست بخوابد و نه می‌توانست بیدار بماند؛ اما بالاخره این رؤیاهای نیز به اتمام رسیدند. از بین تعداد کثیری از احتمالات درباره زمان و آن‌همه رؤیا که شب‌های بسیار ذهن او را به خود مشغول کرده بودند، یکی از آن‌ها محتمل‌تر بود. البته نه اینکه سایر احتمالات مناسب نبوده یا غیرممکن بودند، بلکه آن‌ها در جهان‌های دیگر امکان‌پذیر بودند.

مرد جوان در حالی که منتظر تایپیست بود، بر روی صندلی خود جابجا شد و سمفونی مهتاب اثر ستهوون را زمزمه کرد.